

samlet Korps med egne Befalingsmænd, turde være en Selvfølge. Det er en Mangel ved det nuværende Politi, at det i sin Optræden er bundet til de enkelte Jurisdiktioners Grændser, som ofte ikke kunne overstrides uden besværende og tidsspildende Formaliteter. Det er derhos indlysende, at et Politi, som, naar det gjøres nødvendigt, skal kunne samles i større Antal paa et enkelt Punkt, maa have sin særlige Organisation; den Politimester, som ved givne Leilighed maatte have Brug for en større Styrke, maa ikke være afhængig af Naboernes Godtfindende; han maa uafhængig af dem kunne stille sin Rekvizition til Korpsets særlige Befalingsmænd.

Medens man i Udvalget har været paa det Rene med, at Kjøbenhavn, som alt har et velordnet Politi, bør beholde dette uberørt af Statspolitiet, har det været Gjensstand for særlig Overveielse, om Statspolitiet alene skulde være et Landpoliti eller om Kjøbstæderne ogsaa burde inddrages under det. Man er kommet til det Resultat at burde tilraade det Sidste. Saafremt kun Landet blev forsynet med Statspoliti, vilde man faae en Ordning væsentlig af samme Bestaafenhed som den nuværende med Gendarmeriet ved Siden af det af Kommunerne lønnede Sikkerheds- og Opdagelsespoliti. I de fleste Kjøbstæder er Forholdet derhos det, at Byfogden tillige har en Landjurisdiktion. Han skulde da agere med Statspolitiet i denne og med det ældre Politi i Kjøbstaden. Nabopolitimestrene kunde ikke stille Krav paa at faae Assistance af Kjøbstadpolitiet, og selv kunde han ikke bruge dette i Landjurisdiktionen eller omvendt. Er derimod baade Kjøbstad og Land undergivet det til hans Raadighed stillede Statspoliti, er han langt friere i sine Dispositioner.

Korpsset bør naturligvis i Tjenesteforhold fortære under Justitsministeriet. Ligesom det imidlertid særlig af Hensyn til dets Benyttelse ved vigtigere Leiligheder maa være bekvæmt, saaledes bør

der rettest gives et saa stort Korps med Hensyn til Disciplinen en militær Ordning. Det i saa Henseende stillede Forslag har sit Forbillede i, hvad der gjælder for det under Finansministeriet forterende Grændsegendarmeri. De i vort Forslag § 4 givne Bestemmelser ere i alt Væsentligt de samme, som findes i § 5 i Plan af 11te Februar 1876 for Grændsegendarmeriet.

I Forslagets § 1 er det udtrykkelig fremhævet, at Korpsets Opgave kun har Hensyn til Retsikkerhedens og Politiorordenens Haandhævelse og til Eftersporelsen af Forbrydelser. De kommunale Formaal, som det særlig paa hviler Politiet i Kjøbstæderne at arbejde for, bliver Statspolitiet uvedkommende. Kommunerne maa saaledes selv afholde Udgifterne ved Torvepolitiet, Renligheds- og Sundhedspolitiet m. m. Hvor Grændsen mellem Statspolitiet og det kommunale Politi bliver at drage, kan i det Enkelte være tvivlsomt. Afgjørelsen heraf maa tilkomme Justitsministeren, der ved at tage Bestemmelse om, hvor meget Kjøbstæderne kunne indskrænke deres hidtidige Politimandskab, ogsaa har det i sin Magt at forhindre, at man ved utilbørlig at formindske det søger at vælte noget af den kommunale Polititjeneste over paa Statspolitiet (Lovforslagets §§ 5 og 7).

Til Belysning af det i vort Forslags § 2 stillede Forslag om Korpsets Størrelse skulle vi opløse følgende: Paa Landet med Udelukkelse af Handelspladserne udgjør Antallet af Politiasistentter og Politibetjente for Tiden 165 og i Kjøbstæderne og Handelspladserne (naar de under Politimesteren i Helsingør forterende 4 Rystpolitibetjente lades ude af Betragtning) 336. Af disse 336 Politibetjente ere 10 tillige Arrestforvarere og 35 „Reservebetjente“. Gaar man ud fra, at Arrestforvarerne og Reservebetjentene i Gjennemsnit hve halv Polititjeneste, giver det for Kjøbstæderne og Handelspladserne 314 Politibetjente. I 1880 var der i samtlige Landets